

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IX. évfolyam, 49. szám

2020. június 29.

Kirekesztve, ott, ahol a madár se jár...

A mellékvonalak körüli mizéria lassan már lecseng, pedig semmi előrelépés nem történt, de mintha belenyugodtunk volna a kialakult helyzetbe. Persze, biztosan nem azok az utasok, akik közvetlenül is érintettek, vagy éppen mindennapos tortúrának vannak kitéve a buszos megoldások miatt. Mert ismerünk olyan „mellék”vonalat is, ahol az utas előbb vasúton, aztán autóbusszon, aztán újra vasúton éri el az otthonát, vagy éppen a munkahelyét, intézi dolgait. A Vasutasok Szakszervezete kíváncsi volt az érintett önkormányzatok polgármestereinek a véleményére is, de alig-alig érkezett válasz leveleinkre. Személy szerint a Záhony-Mátészalka vonalon fekvő települések polgármestereit kerestem meg, de senki nem válaszolt, talán nincs jelentősége számukra lakosaik sorsának. Fontos még megjegyezni, hogy a szóban forgó leveleket még az intézkedés bevezetése előtt küldtük el az alábbi kéréssel: „Nyugtalanítónak tartjuk azt is, hogy mindezidáig nem tudunk arról, hogy az illetékes minisztérium egyeztetett volna-e bármely érintett féllel ez ügyben, ezért tisztelettel kérjük, hogy tájékoztasson bennünket a tervezett intézkedéssel kapcsolatos véleményéről, álláspontjáról.”

De térjünk vissza a járatritkításokra, ezen belül szűkebb hazánkba. Nálunk sem sikerült minden a legjobban, mert vannak, akiket kizártak a közlekedés minden fajtájából. A fent említett (Záhony-Mátészalka) vonalon a napi nyolc pár vonatból maradt kettő, a többi vonatpótló buszokkal oldják meg. És itt van nálunk probléma: a vonatpótló autóbusszok nem minden állomásra, megállóhelyre mennek be az utasokért. Jelesül, már az első megállóhelyet, Eperjeske Alsót kihagyják. De nem idegeskedünk e miatt, hiszen az Eperjeske-Rendezőben

dolgozó vasutas kollégáinkat a munkába járásnál ez nem zavarta: egyrészt a váltásvonatok megmaradtak, másrészt a nappalosok (üzemi) autóbussz járattal el tudnak jutni Mándokra, ahol felszállhatnak a vonatpótló autóbusszra. De a napokban jutott tudomásomra, hogy akik Eperjeske alsón élnek (felénk „Tanyának” hívják), azok nem tudnak nap közben eljutni sehová. A záhonyi vasutasok értik miről írok, hiszen ismerik a körzetünket.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Azok kedvéért, akik nem itt élnek egy kis helyszíni ismeret: A Nagykároly-Záhony-Csap vonal üzembe helyezésekor, 1905. tájkán a vasúti pályától távolabbra eső Eperjeske község lakossága a tiszaszentmártoni rakodó megállóhelyet használta. A II. világháború után került a menetrendbe a település neve Eperjeske Alsó néven, jelentősége a második keleti kapu, Eperjeske rendező és átrakó pályaudvarok, és a magasfogadó megépítése után változott meg: az első öt vágány és a felvételi épület elkészülte után indult meg kísérleti jelleggel, nappali üzemben Eperjeske és a kárpátaljai Bátor közötti határforgalom. Ennek köszönhető, hogy nemcsak Záhonyban, hanem Eperjeske-Rendezőben is

szolgálati lakásokat építettek, így született Eperjeske Alsó megállóhelyen a Tanya. Közigazgatásilag Eperjeske község külterülete, három kilométerre annak központjától. Eperjeske alsó lakosságát 18 főre becsülik, akik tizenegy lakásban élnek. Ezek már nem szolgálati lakások, a lakók többsége pedig nyugdíjas. De vannak aktív lakosok is, sőt, tagunk is lakik ott, aki a férjével együtt saját gépkocsival tud csak eljutni munkahelyére. A „Tanyán” se bolt, se orvos, se semmi, a bevásárlás, a posta, az orvos, és a gyógyszer is Záhonyban érhető el. Már akinek van autója, akinek nincs, az reggel a 8.17-es vonattal bement Záhonyba, és dolga végzetével a 10.25-kor induló vonattal haza is tudott menni. A járatritkításnak „hála”, ma már ezt nem tudják megtenni.

A vonatpótló busz menetrendjét olyanok állították össze, akiknek fogalmuk sincs a környékről, hiszen az Eperjeske postánál, a Tanyától 4100 méterre áll meg. Ahol volt vasúti közlekedés, Eperjeske Alsón, azt kizárták a lehetőségből, ahol sosem, Eperjeske településen, azt bevonták az autóbusszal vasúti közlekedésbe. Nem sajnálom Eperjeskétől az új lehetőséget, de felháborító, hogy az Eperjeske Alsón élők kirekesztettek lettek a 21. században.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Quo vadis?

A címbeli kérdés nagyon rég hangzott el, de most kicsit aktuális lett: június huszonkilencedike van, tehát Péter-Pál napja. Régebben ilyenkor volt szokás kezdeni az aratást, de manapság már sok minden másképp van – hál' Istennek, bár ki tudja? De oly mindegy, hogy az aratókról feledkezünk meg, vagy Pálról és Péterről, a lényeg, hogy mindketten kívül esnek sok záhonyi vasutas érdeklődési körén, ami nem olyan nagy baj, mint egy váltófelvágás, vagy a járatritkítások. De hogy jön ide a két úriember? Egyszerű, mindketten olyasmit tettek, ami mi is gyakran, csak kevésbé hatékonyan. Talán ezért, de szerencsésebbek vagyunk, hiszen őket pályájuk végén kivégezték. Igaz, Pálnak is volt némi szerencséje, mert római polgárként „csak” lefejezték, Péter sorsát meg inkább ne firtassuk.

Pál zsidó embernek – Saulnak, „nagynak” – született, közülük is a szigorúbb fajtából. Gyűlölte a keresztényeket, tűzzel-vassal irtotta őket, néha utánuk is ment, például Damaszkuszba. Volt terve és tapasztalata, hogyan kell elbánni velük, mígnem történt valami a hosszú úton. Hogy pontosan mi, azt nem lehet tudni – talán a kérdés is elhangzott: Quo vadis? – mert másképp magyarázzák a hívők, és megint másképp azok, akiket nem érintenek meg a keresztény elvek. De a lényeg, mint mindig, a következmény, ami az ő esetében a „pálfordulás”: homlokegyenest megváltozott a véleménye a keresztényekről, sőt, az egyik legnagyobb térítővé vált. A „damaszkuszi út” végén a neve Pál, tehát „kicsi” lett. Ugye ismerős? Mármost a fordulat, ami Pál után sem volt ritkaság, bár nem mindig jó felé fordult, aki fordult.

Péter szintén zsidónak született, mint sok őskeresztény, és nagyjából egy időben élt Pállal. De ő kevesebbet csavargott, inkább tanítója, Jézus környezetében töltötte idejét. Történetének fontos állomása hogy a Biblia szerint háromszor tagadta meg őt, mire az a fránya kakas hajnalban megszólalt. Az írárok és legendák szerint Péter menekülés közben, már feltámadása után a Via Appián találkozott tanítójával: Domine, quo vadis? – Uram, hová mész? – kérdezte, majd a válasz hallatán visszafordult Rómába, hogy kövesse őt a végzetében. Nem hiába lett mártír, később a „kőszikla” nevet kapta főnökétől, hogy az új egyház alapja legyen. Mert mindenki változhat jó felé, még ha nem is nagy divat mostanság az ilyesmi.

A kérdések kérdését mi is gyakran feltennénk, de már leszoktunk róla. Mert mindenre hallottunk már magyarázatot, meg az ellenkezőjére is. Mindenesetre, manapság is szükség van sziklára a magánéletben épp úgy, mint közösségi létünkben. Olyan emberekre, akiről tudjuk, hová mennek, akár még segítenek is abban, mi hová tartsunk. Netán biztassanak pálfordulásra, mikor eljön az ideje. Persze, önjelölt jómadarabokból nincs hiány, akik egészen addig kősziklák, amíg meg nem szólal a mobiljuk. Rutinjuk van pálfordulásban is, amivel képesek a keresztünkig kíséreni bennünket. Titok, hová tartanak, ők viszont elvárják, hogy velük tartsunk, legalábbis a következő fordulásig.

De inkább mosolyogjunk! És, ha kell, önmagunk legyünk a szikla, akár egymásnak is.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

FEKETE

A kórháztűz eloltása után a tűzoltók parancsnoka jelent a kórház igazgatójának: Jelentem, a tüzet eloltottuk, az alagsorban találtunk három áldozatot. Kettőt mesterséges lélegeztetéssel visszahoztunk az életbe, de a harmadikon már sajnos nem tudtunk segíteni.

Ezek hallatán a kórház igazgatója elájul, majd, amikor magához tér, így szól:

– De hiszen az alagsorban csak a hullaház van...

BOSSZÚ

Micimackó besétál a henteshez, és kérdezi: Sonka van?

– Természetesen – válaszol a hentes

Erre Micimackó felugrik a pultra, előránt egy géppisztolyt: Ezt malackáért! – és lemészárol mindenkit.

Balogh Attila